

Cogestor del:

El Consell de la Joventut de Barcelona dóna suport a la promoció d'habitatge públic de lloguer i proposa una Renda Garantida d'Emancipació per a joves

Des del CJB valorem positivament l'objectiu de la proposta però considerem que, un cop més, la majoria de la joventut pot quedar fora de l'abast d'aquest recurs.

A finals de la setmana passada, l'Ajuntament de Barcelona anunciava l'ampliació del Parc Públic d'Habitatges de Lloguer a partir de la generació de 1.000 nous habitatges. El consistori parla d'una inversió de 100 milions d'euros que alhora també hauria de contribuir a generar activitat econòmica i a la creació de llocs de treball. Segons el govern municipal, el 50% dels pisos es destinaran a lloguer social subvencionat, establert en funció dels ingressos dels i les llogateres i dirigit a persones i famílies en risc d'exclusió (emergències per desnonaments, gent gran, discapacitats, víctimes violència masclista). Pel que fa als altres 500 habitatges, seran destinats a persones inscrites al Registre de Sol·licitants d'Habitatge de Protecció Oficial de Barcelona que tinguin un mínim d'ingressos anuals de 12.000 euros bruts, amb un lloguer mensual d'entre 200 i 400€.

Sense entrar a valorar les vies de finançament de la mesura, **el Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) celebrem la voluntat de l'Ajuntament d'ampliar el parc públic de lloguer de la ciutat** i sempre ens hem mostrat favorables al foment de la cultura del lloguer i les noves modalitats d'habitatge: dret de superfície, cessió d'ús, masoveria urbana, etcètera. En aquest sentit, doncs, **valorem positivament l'objectiu de la proposta però considerem que, un cop més, la majoria de la joventut pot quedar fora de l'abast d'aquest recurs.** Molts/es joves no podrien acollir-se a la reserva per a persones en risc d'exclusió, ja que no tenen càrregues familiars o hipoteques pendents, no han esgotat cap prestació ni subsidi perquè no han cotitzat prou i, a més, abans d'acudir als serveis socials pensen primer a tornar a la casa familiar. Pel que fa al segon grup, tampoc és probable que la majoria de joves puguin complir els requisits ja que són moltes les que no arriben als 12.000 euros anuals, sigui perquè es troben a l'atur, treballant a temps parcial o, sobretot, en negre o amb contractes precaris.

La situació no és nova, sinó que respon a **una problemàtica estructural anterior a l'esclat de la crisi: la joventut és i ha estat un col·lectiu especialment vulnerable i exclòs del dret a un habitatge digne.** En els anys àlgids de la bombolla immobiliària especulativa, tot i les nombroses ofertes de treball –sovint precàries i infraremunerades–, els preus elevadíssims dels habitatges impedièren l'emancipació domiciliar en condicions equiparables a la població adulta. Actualment, amb un atur que afecta la meitat de la població juvenil, la taxa d'emancipació ha decaïgut fins a nivells de fa una dècada, ja que **només el 16,18% de les persones joves sense feina percep algun tipus de subsidi o prestació.** La gran majoria de joves no hi tenen dret perquè no han cotitzat prou o perquè han tingut una vida laboral precària o irregular, i sovint tampoc no disposen d'estalvis ni patrimoni per mantenir l'habitatge mentre busquen una nova ocupació, **tenint així molt poc marge de resistència en situació sobrevinguda d'atur.** Si la família no pot subministrar aquest suport temporal, tot plegat acaba desembocant en un retorn quasi immediat a casa dels pares, amb la descapitalització social i personal que aquest procés de regressió comporta, i obrint una porta al desànim o a l'exili laboral juvenil.

Cogestor del:

En tots els casos, **una emancipació regressiva suposa un empitjorament substancial de la condició juvenil** i de les expectatives vitals de les persones que es veuen afectades. L'exclusió social de la joventut en termes de treball, accés a l'habitatge i participació política té un **cost d'oportunitat enorme que alenteix i dificulta el desenvolupament de la societat en el seu conjunt**, retardant i limitant el potencial de tota una generació en condicions d'emancipar-se plenament i de contribuir amb una aportació neta a l'esfera social i econòmica. Un dels factors que hi intervenen de forma decisiva és la dificultat de mantenir les trajectòries personals d'emancipació en un context de crisi econòmica que provoca un atur monstruós entre la població juvenil.

Partint de la constatació que cada retorn a la llar familiar implica un fracàs social i personal que dificulta encara més la sortida de la crisi, des del CJB proposem:

- **Crear un ajut finalista que fomenti l'emancipació juvenil i contribueixi a garantir la continuïtat dels processos ja iniciats d'emancipació domiciliar:** una Renda Garantida d'Emancipació entesa com a ajut d'últim recurs, no generalista, que proporcioni una protecció addicional a les persones joves emancipades en situació d'atur sobrevingut, sense recursos propis ni prestacions, que es veuen obligades a afrontar una situació de manca d'ingressos perllongada en el temps.
- **Vehicular políticament la nova línia d'ajuts a partir d'un Acord per l'Habitatge Jove** que comprometi el Govern i els grups municipals a intervenir per aturar la davallada de la taxa d'emancipació juvenil i els seus efectes a mitjà i llarg termini (exili laboral, desagregació, etc.).
- **Impulsar la línia de treball pròpia per a joves amb un desplegament paral·lel del Servei d'Habitatge Juvenil** com a gestor de la RGE, les borses d'habitatge jove i altres serveis destinats a la joventut. Recuperar la visibilitat del SHJ, incorporant nous actors com el CJB per tal d'identificar les problemàtiques específicament juvenils i les seves possibles vies de resolució, i difonent la seva existència i missió entre la població jove de la ciutat.

En definitiva, cal continuar avançant per resoldre la problemàtica en matèria d'habitatge. **La promoció de nova construcció d'habitatge protegit és una opció però no esgota un ampli ventall de solucions possibles**, tals com l'apujada d'impostos i sancions sobre els pisos desocupats, la cessió de l'estoc que es troba actualment en mans de les entitats bancàries intervingudes o els ajuts a la rehabilitació. La Renda Garantida d'Emancipació per a joves, que el CJB hem proposat al procés participatiu en matèria d'habitatge de *La Casa de les Idees* (www.lacasadelesidees.cat) i que hem traslladat personalment a l'alcalde Xavier Trias, podria **frenar el descens de la taxa d'emancipació juvenil i podria revertir-ne la tendència, fent de Barcelona una ciutat més habitable i justa amb la seva joventut.**

Barcelona, 14 de juny de 2013